

ת"פ 41322/03/21 - מדינת ישראל נגד עיסא אבו גודה

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 41322-03-21 מדינת ישראל נ' אבו גודה

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא

מאשימה

מדינת ישראל

נגד

נאשמים

עיסא אבו גודה

החלטה

רקע:

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של ריבוי נישואין, בניגוד לסעיף 176 לחוק העונשין תשל"ז-1977.

לפי עובדות כתב האישום, הנאשם נשוי משנת 1997 לאישה הראשונה, ובמועד שאינו ידוע במדויק, עובר ליום 12.12.2017 הכיר הנאשם את שריהאן אבו גודה, שהינה תושבת הרשות הפלסטינית והם נישאו. ביום 21.10.2018 אישרר בין הדין השרעי בבאר שבע את נישואיהם.

הבקשה:

2. בתאריך 28.2.22 העלה הנאשם טענה מקדמית ולפיה כתב האישום בעניינו אינו מגלה עבירה, שכן הנאשם חי בנפרד מאשתו הראשונה כבר משנת 2012 ולכן לא היה נשוי בתאריך 12.12.17. ב"כ הנאשם הציג במעמד הדיון החלטה של בית הדין השרעי, המאשרת את הדברים. משום שיש בידיהם החלטה מבית הדין השרעי שהנאשם חי בנפרד מהאישה הראשונה מאז שנת 2012.

תגובת המאשימה לטענה המקדמיות:

עמוד 1

3. המאשימה בתגובתה עותרת לדחיית הבקשה.

נטען, כי תוקף פסק הדין ההצהרתי אליו הפנתה ההגנה מיום הוצאתו, כלומר מתאריך 11.01.2022. לפי סעיף 177 לחוק העונשין אין רואים אדם כפנוי אלא משעה שניתן בעניינו פסק דין סופי.

המאשימה הפנתה לת"פ (תל אביב יפו) 775-79 מדינת ישראל נ' דיאב עיסאוי וכן לת"פ (שלום חיפה 3873/04 מדינת ישראל נ' חדר אחמד (22.02.2006)). לאור האמור שם עמדת המאשימה היא, כי במעשיו הנאשם מאשר, למעשה, כי היה נשוי לכל דבר ועניין בעת עריכת הנישואין לאשתו השנייה, והוא פעל לקבל את פסק הדין ההצהרתי מבית הדין השרעי רק בתחילת שנה זו, לאחר שהוגש כתב האישום.

המאשימה מוסיפה וטוענת, כי במסגרת הראיות שיובאו בפרשת התביעה תוכיח גם את היסודות העובדתיים הנחוצים אשר אינם מאפשרים לבית המשפט לקבל את טענת ההגנה של הנאשם.

תשובת הנאשם

4. ניתנה לנאשם זכות תשובה לתגובת המאשימה. עד למועד זה לא הוגש מסמך נוסף לתיק.

דיון והכרעה:

5. אין בפני בית המשפט תשתית המצדיקה ביטול כתב האישום בשלב דיוני זה. כתב האישום, כלשונו, מגלה עבירה ודי בכך על מנת להביא לדחיית הבקשה. משנטען בבית המשפט כי קיימת ראיה קונקלוסיבית השוללת את תיזת המאשימה, ועל מנת להבטיח כי בפני המאשימה עמדו כלל השיקולים הרלוונטיים בהעמדה לדין, נתבקשה בחינת המאשימה את הדברים והגשת עמדתה.

6. עמדת המאשימה מבחינה משפטית ברורה. השאלה האם מבחינה עובדתית התקיים בנאשם היסוד "נשוי" בעת עריכת טקס הנישואין בתאריך 12.12.17 היא שאלה המצריכה ראשית לכל תשתית עובדתית, שעל פיה בית המשפט יבחן את המחלוקת המשפטית, אם קיימת.

7. לעת הזו, לאור האמור בתשובת המאשימה, אין במסמך שהציגה ההגנה במעמד הדיון כדי לאיין מני ובי את כתב האישום. כלל טענות ההגנה, כמובן, שמורות לה לאחר שתסתיים הבאת הראיות בתיק.

8. למעלה מן הצורך, בית המשפט מבהיר, כי לפי סעיף 177 לחוק העונשין:

"מי שהיה נשוי הוא בחזקת נשוי, לענין סעיף 176, כל עוד לא הוכיח שנישואיו הקודמים בוטלו או הופקעו, בין על ידי מות בן הזוג ובין על פי פסק דין סופי של בית המשפט או של בית הדין המוסמך או על פי דין התורה בדרך שאישר בית הדין המוסמך, ואין רואים אותו כפנוי אלא משעת המוות או משעה שניתן פסק הדין או האישור כאמור."

9. בת"פ (תל אביב יפו) 775-79 מדינת ישראל נ' דיאב עיסאוי אליו הפנתה המאשימה נכתב:

"במקרים רבים קיימת אפשרות להשיג לאחר מעשה פסק-דין המאשר כי בדיעבד הזוג אמנם התגרש ולעתים בית-הדין הדתי אף חייב לתת פסק-דין כזה. לכן מדגיש החוק, כי העבירה קיימת אם בשעת התרת הנישואין אין פסק-דין כזה בידי

הבעל כי החוק העונשי בא למנוע את ניצולו של המצב המשפטי לפי החוק הדתי על-ידי הבעל"

ראו עוד:

"אפילו בוררים יכולים להחליט לאשר את הגירושין בדיעבד "כגירושין שנעשו בהסכמת הצדדים" - תהיה התוצאה שיש לראותם ככאלה לצורך הדין הדתי האישי של הנאשם, אבל לא לצורך חוק העונשין. על הצורך לעשות אבחנה כזאת בין הפרשנות לצורך חוק העונשין לבין פרשנות לצורך החוק הדתי כבר עמד בית-המשפט העליון בפסק הדין ע"פ 203/76 מדינת ישראל נ' נאשף... ..

פסק-הדין ההוא דן בפירושו של סעיף 3 לחוק תיקון דיני העונשין (ריבוי נשואין) תשי"ט-1959[4] (קודמו של סעיף 177 לחוק העונשין [3]) ושם נקבע, כי אישור למפרע על-ידי בית-דין שרעי של מעשה גירושין אינו מרפא את הפגם למפרע ואף-על-פי שמבחינת הדין הדתי יש לראות אדם מוסלמי שגירש את אשתו בעל כורחה כגרוש מרגע שביצע את אקט הגירושין, רואים אותו כנשוי לצורך החוק הפלילי עד לרגע שבו ניתן פסק-הדין השרעי, אפילו פסק-הדין עצמו חל למפרע...."

10. נוכח כל המפורט לעיל, הבקשה נדחת. במועד הקבוע יתקיים דיון לפי סעיף 144 בחסד"פ והתיק ייקבע לשמיעת ראיות.

11. המזכירות תודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח אייר תשפ"ב, 29 מאי 2022, בהעדר הצדדים.